

og her holdtes Brylluper og andre Festligheder med Dans og anden Lystighed.

Doktorfamilien boede stadig i den gamle Godsforvalterbolig. Her havde Meta endnu engang oplevet at lægge et nyfødt Barn til Brystet, og omtrent samtidig var den lille Grete bleven Mor. Hun og hendes bredskuldrede Mand var efter Dihmers Død flyttet op i Skovhuset. Dihmer havde skænket Kjeld Jagtretten deroppe paa Livstid som Belønning for hans raske Daad i Brandnatten. Nede paa Gaarden saae man aldrig meget til ham. Han var ingen selskabelig Natur. Han levede med sin Grete som en Nybygger, havde et lille Jordstykke, og hentede forøvrigt deres Føde i Skoven. »Den store Pan« kaldte Povl Gaardbo ham, fordi man undertiden i stille Vejr kunde høre ham spille paa sin Fløjte deroppe.

Paa denne varme Sommerdag var Doktorfamilien om Eftermiddagen samlet ude i Haven omkring en stor Fødselsdagskringle. Det var den lille Olga, der fyldte fem Aar. De sad i et Lysthus, som Meta kaldte »Jyttes Lysthus« til Minde om sin Barndomsveninde, der under et Besøg her den foregaaende Sommer holdt af at sidde der med sin lille Dreng. Velsagtens fordi det var det ensomste Sted i Haven. Det var en stor aaben Løvhal med fri Udsigt over Engene. Man kunde i den solklare Luft se helt ind til de høje Banker omkring Randers.